

Sygn. akt I C 1135/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Ewa Karwowska

Protokolant : st. sekr. sądowy Danuta Szpanowska - Bartkowska

po rozpoznaniu w dniu 10.03.2016 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **(...) Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w G.**

o ustalenie

I. Oddała powództwo

II. Zasądza od powódki G. S. na rzecz pozwanej(...) Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w G. kwotę 197zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka G. S. wniosła pozew przeciwko pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w G. o ustalenie, w oparciu o treść przepisu art. 189 k.p.c., że:

-wybory do Rady Nadzorczej osób szczegółowo wskazanych w treści pozwu, dokonane przez Walne Zgromadzenie w czerwcu 2008 roku były nieważne (w tym zobowiązanie tych osób do zwrotu kwot pobranych jako ryczałty za pracę w czasie trwania kadencji Rady Nadzorczej albowiem, jako członkowie organu nieistniejącego, nie byli uprawnieni do ich pobierania),

-uchwały dotyczące zatwierdzenia sprawozdań finansowych Spółdzielni w latach 2009-2011 nie istnieją,

-konieczne jest ustanowienie kuratora sądowego dla pozwanej Spółdzielni,

-stwierdzenie zasadności wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego członków Zarządu pozwanej, wybranych przez członków nieistniejącej Rady Nadzorczej.

Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwana Spółdzielnia naruszyła przepis art. 5 § 1 pkt 7 ustawy Prawo Spółdzielcze albowiem, wbrew obowiązkowi z niego wynikającemu, nie określiła w statucie zasad i trybu wyboru oraz odwołania członków Rady Nadzorczej. W statucie określono jedynie zasadę proporcjonalności liczby członków Rady, pozostawiając kwestię zasad i trybu wyboru do unormowania w regulaminie, co jest sprzeczne z ustawą. Powódka wskazała, że pomimo wyboru członków Rady Nadzorczej, żadna z wybranych osób nie uzyskała wymaganej liczby głosów tj. 50 + 1 członków biorących udział we wszystkich 11 częściach Walnego Zgromadzenia. Ich wybór jest więc nieważny. Powódka podkreśliła, że ustalenia dotyczące nieprawidłowości w działalności Spółdzielni wynikają

jednoznacznie z lustracji przeprowadzonej przez Krajowy Związek Rewizyjny. W ocenie powódki, powyższe prowadzi do wniosku, że Spółdzielnia nie miała legalnie wybranych organów, nie mogła więc skutecznie podejmować uchwał.

W odpowiedzi na pozew pozwana Spółdzielnia wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Podniosła, że powódka nie posiada jakiegokolwiek interesu prawnego, który uzasadniałby jej żądania. Nie jest bowiem członkiem pozwanej Spółdzielni, nie posiada też tytułu prawnego do żadnego lokalu znajdującego się w jej zasobach i nie zamieszkuje na jej terenie. Pozwana była członkiem Spółdzielni jednak zbyła własność lokalu i uchwałą z dnia 24.01.2011 roku została wykreślona z rejestru członków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 stycznia 2011 roku Rada Nadzorcza (...) Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w G. podjęła uchwałę nr (...) w sprawie wykreślenia z rejestru członków Spółdzielni G. S. z powodu utraty prawa do lokalu mieszkalnego. Aktem notarialnym z dnia 20.10.2010 r. zbyła bowiem lokal mieszkalny nr (...) klatka (...) stanowiący odrębną nieruchomość położoną w budynku przy ul. (...) w G.. Powyższa uchwała została utrzymana w mocy uchwałą nr (...) Walnego Zgromadzenia z dnia 11.06.2011 r.

Powódka wniosła pozew o stwierdzenie, że uchwała nr (...) dotycząca wykluczenia jej z grona członków Spółdzielni nie istnieje. Wyrokiem z dnia 2.10.2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił powództwo. Powódka wniosła apelację od powyższego orzeczenia. Wyrokiem z dnia 8.09.2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację G. S..

/dowody: uchwała nr (...) k. 43,

dokumenty w aktach sprawy I C 1253/13 - pozew k. 2-4, wyrok z 2.10.2014 r. k. 64, wyrok z 8.09.2015 r. k. 445/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz w aktach sprawy I C 1253/13, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, jak i nie budziła wątpliwości Sądu.

W okolicznościach niniejszej sprawy kluczowe znaczenie miał jednak wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 2.10.2014 r. oddalający powództwo G. S. o ustalenie nieistnienia uchwały w sprawie jej wykluczenia z grona członków pozwanej Spółdzielni, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 września 2015 roku. Prawomocne oddalenie przez Sąd powództwa spowodowało bowiem, stosownie do treści art. 24 § 10 pkt 4 ustawy Prawo spółdzielcze, że uchwała w sprawie wykreślenia powódki stała się skuteczna. Powódka nie jest więc członkiem pozwanej Spółdzielni, nie ma więc jakiegokolwiek interesu w wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie.

Przechodząc do oceny zasadności roszczenia powódki zgłoszonego w niniejszym postępowaniu wskazać należy, że swoje roszczenia powódka oparła o treść przepisu art. 189 k.p.c. wnosząc o ustalenie nieważności wyborów członków Rady Nadzorczej, nieistnienia uchwał pozwanej, konieczności ustanowienia kuratora dla pozwanej Spółdzielni oraz zasadności wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego członków Zarządu pozwanej. Powódka wniosła także o zobowiązanie członków Rady Nadzorczej do zwrotu otrzymanych ryczałtów na poczet wynagrodzenia.

Przepis art. 189 k.p.c. przewiduje, że powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Nie istnieje legalna definicja pojęcia interesu prawnego, jego funkcja wynika z przepisów, zaś treść znaczeniową kształtuje praktyka. O prawnym charakterze interesu, czyli o potrzebie wszczęcia oznaczonego postępowania i uzyskania oznaczonej treści orzeczenia decyduje, istniejąca obiektywnie, potrzeba ochrony sfery prawnej powoda (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt I CSK 325/11, LEX nr 1171285). W doktrynie podkreśla się, że interes prawny występuje wtedy, gdy konieczne jest uzyskanie korzyści w sferze sytuacji prawnej, tj. stworzenie stanu pewności prawnej, co do aktualnej lub odnoszącej się do przeszłości - sytuacji prawnej podmiotu, wzmacniającego - zgodnie z obowiązującym prawem - możliwość żądania ochrony tej sytuacji głównie poprzez stworzenie prejudycjalnej przesłanki skuteczności tej ochrony

(za: T. Żyźnowski, Komentarz do art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX). Należy mieć także na uwadze, że przepis art. 42 PrSpółdz przewiduje możliwość kwestionowania uchwał Spółdzielni przez każdego jej członka. W doktrynie ugruntowany jest zaś pogląd, że potrzeba wyeliminowania stanu niepewności wynikającego z uchwały wspólnoty mieszkaniowej może uzasadniać interes prawny członka wspólnoty w sprawie o ustalenie nieistnienia tej uchwały (art. 189 k.p.c.) - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2015 roku w sprawie I CSK 773/14.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że powódka nie posiada interesu prawnego w ustaleniu przez sąd stosunku prawnego lub prawa. Powódka, która zbyła należący do niej lokal mieszkalny znajdujący się w zasobach pozwanej Spółdzielni i wbrew deklaracjom, nie nabyła nowego lokalu, nie może być członkiem pozwanej Spółdzielni. Spowodowało to, że została wykreślona z rejestru jej członków. Uchwała w tym przedmiocie jest prawomocna i skuteczna. Powódka nie ma więc żadnego interesu prawnego w żądaniu ustalenia nieważności wyborów organów pozwanej czy nieistnienia jej uchwał, wskazanych w treści pozwu. Jak bowiem wskazano powyżej możliwość ich kwestionowania przysługuje wyłącznie członkom Spółdzielni, do których grona powódka nie należy. W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie istnieje więc żaden stan niepewności mogący uzasadniać potrzebę ochrony sfery prawnej powódki. Brak jest więc jakiegokolwiek interesu, któremu miałyby służyć wytoczone przez powódkę powództwo.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd zasądził od powódki, jako strony przegrywającej spór, na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tą składały się koszty zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej ustanowionej z urzędu, powiększone o koszt opłaty skarbowej od złożonego do akt pełnomocnictwa procesowego.